

Německý FSC- standard

28. listopad 2001

„Směrnice trvalého hospodářství (část 1.) schválené pracovní skupinou FSC 13.dubna 1999 a „Prováděcí směrnice“ schválené 6. listopadu 2000 byly v předloženém znění uznány dne 28. listopadu 2001 mezinárodní organizací FSC.

Tímto dnem vstoupily v platnost jako německý FSC- standard a tím se stávají závazným základem FSC- certifikace lesního hospodářství (LH) v Německu.

Německý standard FSC se jako celek skládá z dílů 1 a 2.

Obsah:

Úvod

1. díl: Prováděcí ustanovení

Princip 1: Dodržování zákonů a principů FSC

Princip 2: Vlastnictví, uživatelská práva a odpovědnosti

Princip 3: Práva domácích obyvatel

Princip 4: Vztahy ke komunitám a práva dělníků

Princip 5: Užítky z lesa

Princip 6: Vlivy na životní prostředí

Princip 7: Hospodářský plán

Princip 8: Kontrola (monitoring) a hodnocení

Princip 9: Zachování lesů s vysokou ochrannářskou hodnotou

Princip 10: Plantáže

Doložky:

Doložka I: Definice

Doložka II: Doplnky ke kritériím

k 1.1. Spolkové a zemské zákony, nařízení

k 1.2. Dávky, licenční poplatky a daně

k 1.3. Mezinárodní smlouvy

k 1.4. Možné zákonné konflikty

k 4.2. Zákonná bezpečnostní ustanovení

k 4.3. Organizační svoboda

k 4.4. Informace o zainteresovaných zástupcích

k 4.5. Odškodnění

k 5.5. Rekreační funkce

k 5.6. Stanovení možností trvalého využívání lsů

k 6.2. Ohrožené druhy a chráněná území

k 6.3. a 3. Regulace stavů zvěře

k 6.5. Zpřístupňování lesa a odvodňování

k 6.6. Biocidy

k 6.7. Ochrana před látkami ohrožujícími životní prostředí

k 6.9. Introdukované dřeviny

k 7.1. Lesnické plánování

Doložka III: Skupinová certifikace

Úvod

Forest Stewardship Council (FSC) je mezinárodní organizace, která akredituje certifikační organizace, tj. zmocňuje a kontroluje. Certifikační organizace zkoumají lesní podniky a potvrzují, že hospodáři odpovědně podle světově platného standardu a principů uznaných organizací FSC. FSC garantuje svou jakostní pečeti (logem) pravdivost výpovědi certifikovaných organizací. Síla FSC-certifikace spočívá v neutrálním, nezávislém hodnocení a kontrole a tím ve věrohodnosti vůči spotřebitelům.

Cílem FSC je podpora obhospodařování lesů Země způsobem odpovědným vůči prostředí, sociálně snášenlivým a ekonomicky únosným. V tomto celkovém smyslu zajišťuje trvalé LH dřevní surovině dlouhodobou perspektivu. Jako marketinkový nástroj má certifikát FSC dát k tomu vlastníkům lesa pobídku a současně podnikům lesního a dřevařského hospodářství umožnit věrohodně sdílet jejich ekologickou a sociální odpovědnost za zachování lesů spotřebitelům lesních produktů. Naopak také napomáhá spotřebitelům vyjádřit jejich ekologickou a sociální odpovědnost při jejich nákupních rozhodnutích. FSC certifikace tím nastoluje nové odbytové a tržní cesty. Podporuje na budoucnost orientované podnikatelské jednání a předpokládá proto vlastní odpovědnost a právo na seburčení podniku.

Proces certifikace je dobrovolný a vyplývá z iniciativy vlastníků lesa. FSC certifikace je otevřena všem zainteresovaným podnikům, nezávisle na jejich výchozí situaci, jelikož přednostně se posuzuje obhospodařování lesa a nikoliv jeho stav. FSC a akreditovaní certifikátoři netrvají na okamžitém stoprocentním plnění principů a kritérií. Rozhodující jsou vlastníky lesa podniknuté kroky postupného celkového zlepšování se zřetelem k uvedeným cílům. Vlastník lesa vyvíjí na základě certifikace provozní koncepty k dosažení definovaných cílů. Realizace těchto konceptů jakož i plnění bezprostředně realizovatelných požadavků je předmětem zkoumání certifikačního orgánu.

Rámec certifikace tvoří 10 FSC principů a 56 kritérií, které platí pro všechny lesy světa. Mohou být přizpůsobeny a konkretizovány na národní nebo regionální úrovni širokým účastnickým procesem na specificky ekologických, hospodářských a sociálních danostech. Toho lze dosáhnout předkládaným zněním národního FSC-standardu pro Německo.

Slovní znění celosvětově platných FSC principů je vytištěno tlustě. Každý princip je v části 1 v krátkém výkladu upraven na německé poměry a vysvětlena jeho relevance. Následují kritéria, podle nichž lze posoudit, zda podnik dosahuje v principu popsany cíl. Podle potřeby byly formulovány indikátory, jimiž lze kritérium měřit. V doložce I jsou vysvětleny pojmy – také k lepšímu pochopení lesnickými laiky - resp. tam definovány, jak jsou chápány ve smyslu této směrnice. Tyto pojmy jsou ve směrniceovém textu 1. dílu rozlišeny kurzívou a hvězdičkou. Doplnění kritérií je rovněž označeno hvězdičkou za odpovídajícím číslem kritéria a jsou uvedena v doložce II.

2. díl obsahuje konkrétní prováděcí směrnice pro certifikátora a obsahově navazuje na díl 1. Tento 2. díl se plně orientuje na mezinárodní FSC principy a kritéria; tím představuje průsečík se standardy jiných zemí. V zarámovaných okénkách jsou v 1. části uvedeny odkazy na současnou úpravu v 2. dílu.

Tento národní standard FSC tvoří na základě akreditace mezinárodním ústředím FSC A.C. ze dne 28 listopadu 2001 základ pro provozní přezkoumání certifikátorem v Německu a je integrován do hodnotících systémů všech certifikačních organizací, které jsou v Německu akreditovány FSC pro lesní certifikaci.

Rovněž musí být certifikační postupy tak přizpůsobeny, aby odpovídaly v Německu převažující maloplošné vlastnické struktuře, aniž by tím byly malé podniky znevýhodněny proti velkým podnikům. K tomu FSC předpokládá možnost společné certifikace více malých lesních podniků (skupinovou certifikaci), která je blíže popsána v doložce III a je přizpůsobena situaci v Německu.

Pracovní skupina FSC v Německu je srozuměna s jejím stavebním kamenem – diskusí o trvalém LH, jak byla podnícena mezinárodním společenstvím v „protokolech z Ria“. Národní FSC-standard byl od října 1997 diskutován v otevřeném a transparentním procesu v FSC pracovní skupině Německo a s ostatními zainteresovanými partnery. Komentáře a výsledky diskusí byly ve značném měřítku zapracovány. Cílem je široký společenský konsensus zúčastněných organizací a jednotlivých osob. Prosíme o čilou účast na další diskusi ve smyslu FSC.

1. díl: Směrnice trvalého lesního hospodářství z dubna 1999 . ve znění z 30 srpna 1999

Plenární shromáždění dne 13. dubna 1999 v Bingen jednohlasně schválilo „Směrnice trvalého lesního hospodářství“. Mezinárodní ústředí FSC je přijalo 10. února 2000 na základě v srpnu 1999 uzavřeného strukturálního doplnění a k tomu formulovaných předpokladů. Tím vstoupily v platnost německé FSC-standardy k 28. listopadu 2001. Tento 1. díl dostal znění v září 1999 a obsahuje odkazy (zarámovaná okénka) na současné úpravy v 2. dílu.

Princip 1: Dodržování zákonů a FSC- principů

Lesní hospodářství má respektovat všechny příslušné zákony země, jakož i mezinárodní smlouvy a dohody, které země podepsala a plnit principy a kriteria FSC.

Vysvětlení:

Principy a kriteria doplňují zákonná ustanovení a podporují trvalý vývoj LH k odpovědnosti vůči prostředí, sociální snášenlivosti a hospodářské únosnosti.

Kriteria a indikátory:

1.1*. Vlastník lesa se řídí spolkovými a zemskými zákony, nařízeními a obecními předpisy.

I) Relevantní spolkové a zemské zákony, nařízení a komunální předpisy jsou k dispozici.

II) Nejsou žádné známky provinění proti ustanovením zákonů nebo povinnostem, kterých by se dopustily lesní podniky, resp. LH (zejména proti zákonům lesním a na ochranu přírody).

1.2*. Vlastník lesa hradí všechny příslušné, zákonem předepsané poplatky, licenční odvody a daně.

I) Nejsou zjištěny žádné známky provinění proti úhradě všech zákonem předepsaných poplatků.

1.3*. Vlastník lesa zohledňuje všechny dojednání spojená s mezinárodními dohodami.

1.4. Vlastník lesa chrání les v rámci svých možností před ilegální těžbou a jinými nedovolenými aktivitami.

I) V případech nedovolené těžby vlastník lesa informoval příslušná místa a přijal proti těmto přestupkům přiměřená opatření.

1.5. Vlastník lesa se zavazuje obhospodařovat les podle těchto směrnic.

I) Vlastník lesa uzavře odpovídající smlouvu s FSC akreditovaným certifikačním podnikem.

II) Předložená „Směrnice trvalého lesního hospodářství“ – německý standard se smluvními stranami uznává.

Princip 2: Vlastnictví, územní těžební práva a odpovědnosti

Dlouhodobé vlastnictví a uživatelská práva k pozemkům a lesním zdrojům mají být jasně definované a právně zakotvené.

Vysvětlení:

Jednoznačná právní poloha vlastnických a uživatelských nároků je předpokladem pro odpovědné a trvalé obhospodařování lesních zdrojů. K nim se počítají nejen vlastnická práva, nýbrž i právně zakotvená nebo smluvně upravená uživatelská práva (např. právo pastevní či honební apod.), jakož i *zvyková práva* * (např. využívání vedlejších lesních produktů).

Kriteria a indikátory:

2.1. Jednoznačná, dlouhodobá vlastnická a uživatelská práva* vztahující se k lesu jsou dokumentována.

I) Vlastník lesa předkládá doklady a mapy, které vykazují pozemkové a vlastnické poměry.

2.2. Právně nebo podle zvyklostí doložená uživatelská práva obyvatelstva jsou respektována.

I) V případě dalších existujících uživatelských práv na vlastním majetku prokazuje vlastník doklady, v nichž jsou stávající práva a povinnosti definovány.

2.3. V případě konfliktů ve vlastnických a uživatelských právech se využívají vhodné postupy k jejich urovnání.

I) Jsou k dispozici záznamy o předmětných dřívějších a dnešních konfliktech.

Princip 3: Práva domácích (domorodých) obyvatel

Mají být uznávána a respektována zákonná a zvyková práva domácích (domorodých) skupin pokud jde o vlastnictví, využívání a obhospodařování pozemků, území a zdrojů.

Vysvětlení:

Podle definice Spojených národů neexistuje v SRN žádné *domorodé obyvatelstvo* *. Tento princip se tudíž zde neuplatňuje.

Aspekty tohoto principu, které jsou v daném smyslu přenosné na zájmy místních obyvatel, byly projednány pod principem 2 (zvykové právo), principem 4 (zájmy místních obyvatel) a principem 9 (ochrana kulturně- historických míst).

Princip 4: Vztahy ke komunitám a práva dělníků.

Lesní hospodaření má zachovávat nebo zvyšovat sociální a ekonomický blahobyt lesních dělníků a místních komunit

Vysvětlení:

Dělníci představují svými znalostmi a dovednostmi důležitý faktor úspěchu. Přiměřené zohlednění jejich zájmů, jakož i zapojení a další rozvíjení jejich znalostí a schopností do podnikových procesů poslouží trvalosti hospodaření v lese. K trvalosti lesního podniku patří také sociálně vhodná personální politika.

Poskytováním informací se stává obhospodařování lesa pro místní obyvatele přijatelným. Lesní podnik tím přispívá k lepšímu porozumění veřejnosti pro lesnické využívání lesa.

Kriteria a indikátory:

4.1. Lesní podnik využívá nabídku místních pracovních sil a podniků.

I) Vlastník lesa využívá nabídky místních pracovních sil a podniků a zakládá na tom svá další rozhodování.

4.2. Práce v lese se organizuje a provádí tak, aby byla zaručena ochrana před úrazy a zdraví.

I) Dodržují se bezpečnostní předpisy, zejména ustanovení o vybavení osobními ochrannými pomůckami.

4.3. Vlastník lesa zajišťuje:

I) Právo zaměstnanců uzavírat pracovní společenstva a organizace, aniž se musí obávat důsledků ze strany zaměstnavatele.

II) Informace zaměstnancům o podnikovém vývoji.

III) Umožnit zaměstnancům zastupovat své zájmy a uplatňovat vliv na podnikové procesy, které se jich dotýkají.

IV) Zachování platných, mezi odbory a zaměstnavateli projednaných tarifních výhod.

4.4. Lesní personál disponuje přiměřenými kvalifikacemi, má mít možnost dále se vzdělávat v daném oboru a zaručuje odbornou realizaci *hospodářského plánu**

I) Práce v lese se přiměřeným způsobem dozoruje a kontroluje, aby se zajistila záruka požadované kvality provedené práce.

4.5. Personál se dle možností zaměstnává celoročně. Propouštění personálu je podnikově zdůvodněno a prováděno sociálně únosně.

4.6. Pracovníkům je umožněno dále se pravidelně vzdělávat. Zaměstnavatel je přitom podporuje.

4.7. Podnikatelé, kteří se v lese využívají, mají mít přiměřenou kvalifikaci. Prokazují, že odpovídají následujícím požadavkům:

I) Příslušnost k zaměstnaneckému sdružení.

II) Povinné ručení

III) Respektování předpisů zákonného sociálního pojištění.

IV) Pracovní povolení u zahraničních pracovních sil.

4.8. Do lesního plánování se integrují poznatky o trvalém vlivu na spolupracovníky a uživatele lesů a z toho plynoucí opatření. S osobami a skupinami, kterých se hospodářská opatření bezprostředně dotýkají, se případně vedou konzultace.

I) Místní zástupci a partneři jednání jsou známí.

II) Jsou dokumentovány diskuse s místními skupinami zájemců.

4.9. Místní obyvatelé mají mít možnost získávat informace o hospodářských opatřeních, která se jich bezprostředně dotýkají, a mít možnost se k nim vyjadřovat.

Princip 5: Užitky z lesa

Obhospodařování lesa podporuje efektivní využívání mnohostranných produktů a funkcí lesa, aby byly dlouhodobě hospodářsky únosné a byla zaručena široká paleta ekologických a sociálních výhod.

Vysvětlení:

Vlastník lesa je odpovědný za hospodářské šance a rizika, které vyplývají ze závazku k ekologicky odpovědnému, sociálně snesitelnému a hospodářsky únosnému LH. Zde je zvláště význam hospodářské únosnosti jednotlivých podniků hospodařících přírodě blízkým způsobem, právě tak jako role lesního a dřevařského hospodářství dohromady jako hospodářského faktoru životaschopného územního prostoru.

Hospodářsky únosným LH mají být v strukturálně chudém územním prostoru dlouhodobě zajištěny nebo nově vytvořeny příjmy a pracovní místa. Regionální a lokální řetězce čerpání hodnot (přísluví: „dřevo krátké cesty“) mají být posilovány

Kriteria a indikátory:

5.1. Lesní podnik pracuje co nejhospodárněji se zřetelem k zachování všech funkcí lesa a s tím spojených výrobních nákladů.

I) V rámci podnikového účetnictví jsou všechny relevantní hospodářské procesy dokumentovány.

5.2. Lesní podniky podporují svými hospodářskými opatřeními a tržní strategií optimální využívání a lokální zpracování mnoha lesních produktů.

5.3. Při lesní těžbě a pěstební péči o les se minimalizují škody na lese i vytěženém dříví.

5.4. Podporuje se získávání co nejširší palety produktů a výroba vysoké kvality dřeva a tržně odpovídajících, co nejlustších dimenzí.

5.5. Při hospodářských opatřeních se zohledňují a zachovávají *ochranné a rekreační funkce** a podle možností zlepšují.

5.6. Míra využívání lesních produktů nepřekračují trvale udržitelnou úroveň.

I) Řádná těžba dřeva zásadně nepřevyšuje *periodický průměrný přírůst**

Princip 6: *Vlivy na životní prostředí*

Obhospodařování lesa má zachovávat biologickou pestrost a s ní spojené hodnoty, vodní zdroje, půdu i jedinečné a citlivé ekosystémy a krajiny a tím zaručovat ekologické funkce a neporušenost lesa.

Vysvětlení:

Vůdčí obraz hospodářského lesa je přírodě blízký lesní ekosystém. Ekologicky stabilní lesní ekosystémy jsou základním předpokladem pro zachování a podporu biologické mnohotvárnosti jakož i výnosovosti celé přírody.

Připouštějí se a využívají v lesním ekosystému probíhající přírodní procesy. Užívání lesa a zachování schopnosti plnit požadované funkce lesních ekosystémů se vzájemně nevylučují. Pro ochranu biologické pestrosti, jakož i pro potřeby naučných a srovnávacích ploch je nutné udržet netknuté lesní ekosystémy. Staré stromy, jejich skupiny, ponechávání ležícího i stojícího mrtvého dřeva, jakož i životní prostředí živočichů a rostlin, vázané na přirozenou fázi rozpadu lesa, jsou integrální součástí trvalého, přírodě blízkého lesního hospodářství.

Kriteria a indikátory:

6.1. Cílem pěstební péče o les a těžební strategie jsou *stanovištně odpovídající** lesní porosty, které přibližováním k druhové skladbě, dynamice a struktuře *přirozených lesních společenstev** zabezpečují vysoké a hodnotné zásoby.

I) Těžba se provádí jednotlivým nebo *skupinovitým výběrem**; *holoseče** se zásadně neprovádějí.

II) Druhová skladba se orientuje na přirozená lesní společenstva.

III) Přirozená obnova má přednost.

Očekává se, že ve *stanovištně nevhodných, stejnověkých čistých porostech** vzniklých na základě přirozené dynamiky se vhodnými opatřeními zajistí *vývoje schopný podíl dřevin** přirozených lesních společenstev.

Umělé obnovy se omezují na:

- přeměny na ekologicky stabilní lesní porosty,
- obohacení porostních směsí,
- předsadby a podsadby,

- na první zalesňování a znovuzalesnění po kalamitách.

Ve vývoji lesa se využívají přirozené sukcesní a diferenciatní procesy.

Využívá se přirozená *sukcese** při prvním zalesnění a znovuzalesňování.

IV) Stavby zvěře se regulují tak, aby zmlazení dřevin přirozených lesních společenstev bylo možné bez pomocných prostředků.

V) Sadba nebo sítě stanovištně vhodných, k přirozeným lesním společenstvům nepatřících dřevin (včetně *introdukovaných dřevin**) se připouští v jednotlivém až *skupinovitém** přimíšení v rozsahu, který neohrozí *dlouhodobě** vývoj porostů k přirozeným lesním společenstvům.

VI) Stanovištně *neodpovídající porosty** budou *dlouhodobě** převáděny na *přírodě blízké porosty**.

VII) Metody *celých stromů** se nebudou zavádět.

6.2. Uplatňují se preventivní opatření pro ochranu vzácných, ohrožených a vyhynutím ohrožených druhů a jejich životního prostředí.

I) Vytvářejí se přírodní chráněná území a ochranné zóny, dokumentují se a zakotvují v plánech.

II) Známý výskyt *ohrožených druhů** nebude hospodářskými opatřeními dále pokračovat.

III) Přírodní „malé struktury“ se zachovávají.

6.3. Ekologické funkce a hodnoty budou zachovávány, zlepšovány nebo znovu nastoleny.

Biotopní stromy a mrtvé dřevo*

I) Zajišťuje se podniková strategie zachování a obohacování lesa biotopními stromy a mrtvým dřevem a integrují se do *LHP**.

II) Stromy s dutinami od datlovitých ptáků či vzniklých jinak se netěží a ponechávají se přirozenému stárnutí a rozpadu, pokud takto nejsou dotčeny *hospodářsky mimořádně cenné stromy** nebo se na daném místě (např. v pododdělení) nemusí chránit více než 10 stromů na hektar.

III) Stromy, které jsou roztržštěné větrem nebo bleskem a/nebo zlomené a vyvrácené v důsledku pokračujícího procesu rozpadu, zásadně zůstávají v lese.

6.4. Pro dnešní lesnický okrsek reprezentativní příklady existujících lesních společenstev budou natrvalo vyjmuty z lesnického využívání a zaznamenány v mapách.

*Referenční plochy**

I) Aby „okrajové efekty“ byly co nejmenší, jsou jednotlivé plochy zpravidla větší než 100 ha, nejméně však 20 ha velké.

II) Se zřetelem k přírodě blízkému využívání hospodářských lesů jsou referenční plochy pojímány, obhospodařovány a vyhodnocovány jako naučné a srovnávací plochy.

III) Pro certifikované podniky platí tato pravidla:

- Lesní podniky ve spolkových a zemských lesích zakládají během 5ti let podle certifikačních pravidel nejméně 5% plochy jako referenční plochy.

- Totéž platí pro lesní podniky v obecních lesích větších než 1000 ha.

- Lesní podniky soukromých lesů a menších obecních lesů nemusí zakládat žádné referenční plochy. Při obhospodařování svých lesů se orientují podle reprezentativních ploch, které se vyskytují v nejbližším sousedství.

IV) V *lesních růstových oblastech** existující neobhospodařované lesy v přírodních chráněných územích, národních parcích, přírodních lesních rezervacích a v *lesích zvláštního určení**, které jsou podle závazných rozhodnutí vyjmuty z lesního hospodaření, se uznávají

jako referenční plochy a započítávají do celkové potřebné referenční plochy, pokud jsou pro podnik také reprezentativní.

6.5. Při mechanizovaných zásazích se používají postupy, které minimalizují škody na lesních porostech, půdě a vodních zdrojích.

Zpřístupňování lesa a využívání mechanizace

I) Pojíždění mechanismů je omezeno na lesní cesty a přibližovací linie. Po lesní půdě se nesmí pojíždět plošně.

II) Pro těžbu a přibližování dřeva šetrným způsobem je potřebný trvalý systém zpřístupňovacích drah.

III) Zpřístupňovací systém je zaměřen na *dlouhodobé** obhospodařování lesa ve smyslu bodu 6.1. a se zřetelem na místní poměry tak, aby lesní půda byla pojížděna co nejméně. K dosažení tohoto cíle vyvíjí podnik koncept, který spočívá na volbě vhodných rozestupů přibližovacích linií se zřetelem na ekologické, ekonomické a enviromentální aspekty.

IV) Volba vhodného náradí a výstroje (např. široké pneumatiky s nízkým měrným tlakem na půdu apod.), jakož i vhodné doby práce během roku se zajišťuje šetrné pojíždění po přibližovacích liniích a přibližování samotné.

Příprava půdy

V) Příprava půdy nezasahuje do minerální vrstvy půdy. V jednotlivých případech potřebné nakypření svrchní půdní vrstvy se provádí maloplošně k podpoře zmlazení.

Ochrana vodních zdrojů

VI) Podél vodních toků a otevřených vodních ploch se požaduje pěstování trvalých lesních porostů se dřevinami přirozených lesních společenstev.

VII) Neprovádějí se nebo nezachovávají žádná plošná odvodnění.

6.6*. V lese se nepoužívají žádná hnojiva ani chemické *biocidy**.

I) Upouští se od hnojiv pro zvyšování produkce. Vápnění lze provádět na základě půdních rozborů ke kompenzaci kyselých vnosů.

II) Chemické biocidy se zásadně nepoužívají. Výjimky připouští úřední nařízení k boji proti kalamitním škůdcům.

-V tomto případě certifikátor použití biocidů předem konstatuje a pro účely přezkoumání vymezení a dokumentuje.

-Pro výběr možností se předem vymezení *prostředky biologického boje** (např. BT-preparáty).

-Dřevo, které bylo ošetřeno chemickými biocidy, může být obchodováno teprve po 6ti měsících po poslední aplikaci biocidu.

III) Přednostně se používají biologicky odbouratelné prostředky.

6.7. Přirozeně neodbouratelné látky se likvidují šetrně vůči životnímu prostředí.

6.8. Zásadně se nepoužívají žádné *biologické prostředky boje**. Přiměřeně platí výjimky uvedené pod bodem 6.6. II).

6.9. Upouští se od využívání *geneticko-technicky manipulovaných organizmů**.

Princip 7: Hospodářský plán

Má být vypracován, využíván a aktualizován, velikosti podniku a jeho hospodářské intenzitě přiměřený hospodářský plán. Má jasně popisovat dlouhodobé hospodářské cíle a prostředky k jejich dosažení.

Vysvětlení.

Vlastník lesa má pro řízení svého lesního podniku vypracovat systém managementu sestávající z plánu, provádění a kontroly. Základem pro to jsou údaje a informace z inventarizací. Ty se získávají např. při hospodářské úpravě, průběžným pozorováním a z dokumentací. Pro efektivní řídicí činnost vstupují výsledky do plánu z porovnávání poměrů „má dáti – dal“.

Kriteria a indikátory:

7.1. Hospodářské plány a k nim náležející dokumenty obsahují:

I) Stanovení podnikových cílů v rámci této směrnice.

II) Popis existujícího stavu (*inventury**) vhodnými, územně obvyklými postupy, přednostně pomocí trvalých zkusných inventur. Přitom se používají indikátory pro kriteria obsažená v této směrnici, zejména pro stanovištní vhodnost, přírodní blízkost, mrtvé dřevo, referenční plochy, škody zvěří a škody těžbou a přibližováním. K inventurám se připojují, pokud jsou k dispozici, výsledky mapování biotopů a stanovišť, jakož i územních a lesních funkcí. K inventurám také náleží popis situace na trhu práce podle principu 4.

III) Uvedení hospodářských opatření pro středně- a *dlouhodobé** plánování ekologických, ekonomických a enviromentálních aspektů této směrnice.

7.2. Lesní hospodářské plány se obnovují každých 10 let. Malé podniky (pod 150 ha) vyhotovují *podniková dobrozdání** na základě kvalifikovaných odhadů.

7.3. Vlastník lesa předkládá veřejnosti na požádání souhrn nejdůležitějších částí *LHP**, jak je uvedeno v bodu 7.1., bez uvedení důvěrných podnikových údajů.

Princip 8: *Kontrola a hodnocení*

Přiměřeně podnikové struktury se má dokumentací a hodnocením zjišťovat stav lesa, výnosy lesních produktů, obchodní a zhodnocovací řetězce, hospodářská opatření, jakož i enviromentální a ekologické dopady.

Vysvětlení:

Má se vést vnitropodniková dokumentace a monitoring způsobem, který umožní certifikačnímu orgánu posoudit dodržování této směrnice.

Kriteria a indikátory:

8.1. Četnost a intenzita vnitropodnikové kontroly je zaměřena na opatření a stanovištně výchozí stav. Kontroly se provádějí pravidelně a opakovaně.

8.2. Lesní podnik dokumentuje provoz a jeho výsledky jakož i enviromentální dopady. Sledují se a odhadují *dlouhodobé** ekologické změny, zejména směřující k *přírodě blízkým porostům**.

8.3. Certifikačnímu orgánu se poskytují podklady, které mu umožní sledovat původ každého certifikovaného lesního produktu.

8.4. Výsledky monitorování se zařazují do *LHP**.

8.5. Vlastník lesa předkládá veřejnosti na požádání souhrn výsledků monitorování, jak je uvedeno v bodu 8.2., bez důvěrných údajů.

Princip 9: *Zachování lesa s vysokou ochranářskou hodnotou*

Hospodářská opatření v lesích s vysokou ochranářskou hodnotou* mají zachovat nebo posílit jejich vlastnosti. Rozhodnutí, která se těchto lesů dotýkají, mají být vždy zvážena ve smyslu předběžné opatrnosti.

Vysvětlení:

Vlastností ochranněsky zvláště hodnotných lesů se mají chránit a lesnický tak využívat, aby jejich charakteristiky a funkce byly jako celek přinejmenším zachovány.

Kriteria a indikátory:

9.1. Vlastník lesa má lesy s vysokou ochranněskou hodnotou podle svých možností podchytit i v mapách.

9.2. V souvislosti s konzultacemi prováděnými v rámci certifikačního procesu se na tyto lesy zvláště poukáže a zmíní cesty k jejich zachování.

9.3. *LHP** obsahuje konkrétní opatření, jak zachovat a/nebo zvýšit hodnotu těchto lesů. Tato opatření jsou zvláště obsažena v té části LHP, která je přístupna veřejnosti.

I) „Stromové pomníky“, neobyčejně markantní stromoví jedinci a kulturně-historická místa v lese se zachovávají.

9.4. Ročními vnitropodnikovými kontrolami se přezkouší a posoudí účinnost požadovaných opatření.

Princip 10: *Plantáže*

Plantáže se obhospodařují v souladu s principy a kritérii 1-9 a s principem 10 a jeho kritérii. Jestliže plantáže také poskytují řadu sociálních a ekologických výhod a k tomu mohou přispívat, k uspokojování globálního požadavku na lesní produkty, měly by doplňovat obhospodařování přirozených lesů, snižovat tlak na jejich využívání a podporovat jejich obnovu a ochranu.

Vysvětlení.

Plantáže a stejnověké čisté porosty nejsou cílem přírodě blízkého trvalého hospodaření v lesích. Jejich ekologické vlivy jsou veskrze záporné. Zakládání a zachování čistých porostů není tudíž totožné s cíli těchto směrnic. Stávající čisté porosty se v souladu s principem 6 vyvíjejí k přírodě blízkým lesním porostům.

Kriteria a indikátory:

10.1. *Přírodě vzdálené stejnorodé porosty** se nezakládají.

10.2. Stávající čisté, stejnorodé porosty se mají vyvíjet k *přírodě blízkým porostům**.

I) Přeměny (převody) stejnověkých čistých porostů směrem k přírodě blízkým porostům se výslovně uvádějí v LHP.

II) Vhodnými opatřeními se v porostech zajišťuje *vývoje schopný podíl dřevin** *přirozených lesních společenstev**.

10.3. Kultury vánočních stromků mohou být certifikovány se zřetelem ke kritériím pod bodem 6.6. až 6.8., zaujímají-li celkem méně než 5% celkové lesní plochy podniku.